

Byggetilladelse på byggeplads.

Administrationsvedtægtens § 22.

DK 351.785

Da det har vist sig, at man på mange byggepladser ikke overholder den i administrationsvedtægtens § 22 indeholdte bestemmelse om, at byggetilladelsen med dertil hørende bilag skal forefindes på byggepladsen, henledes opmærksomheden på denne bestemmelse, som ubetinget bør overholdes.

For at lette de byggende tilvejebringelsen af et ekstra eksemplar af byggetilladelsen vil magistratens 4. afdeling, direktoratet for staden Københavns bygningsvæsen, fremtidig i alle tilfælde, hvor anmodning herom udtrykkelig er fremsat i andragendet, og hvor dette er bilagt et ekstra andragende og et ekstra sæt tegninger, beskrivelser, beregninger o. lign., altså henholdsvis 4 og 5 eksemplarer, jfr. administrationsvedtægtens § 7, stk. 7, fremsende byggetilladelsen i 2 eksemplarer med tilhørende bilag, forsynet med magistratens påtegning. Andrageren vil herefter kunne beholde det ene sæt, medens det andet sæt i overensstemmelse med administrationsvedtægtens § 22 skal være på byggepladsen.

Om bygningers vedligeholdelse.

Byggelovens § 61.

DK 624.059.1:729.1

I byggelovens § 61 er der givet regler om bygningers vedligeholdelse, og det fremgår heraf, at det bl. a. påhviler enhver husejer at holde sit hus i forsvarlig og sømmelig stand. Bestemmelser som disse fandtes ikke i den gamle byggelovgivning; men erfaringerne havde vist, at det var nødvendigt, først og fremmest for at undgå alvorlige ulykker, men også af samfundsøkonomiske grunde, at indføre en lovbestemt pligt i den nævnte retning. Ikke mindst i de seneste år har man konstateret et meget stort antal mere eller mindre alvorlige skader på bygninger her i byen. Een af årsagerne hertil må vel søges i krigsårenes og efterkrigstidens vanskeligheder, navnlig med hensyn til fremskaffelsen af materialer, hvilket har bevirket en væsentligt mindre vedligeholdelse, som nu hævner sig. Men det må jo iøvrigt i al almindelighed siges, at selv under normale forhold er en regelmæssig og grundig vedligeholdelse af bygninger påkrævet. Vort stærkt varierende klima med afvekslende regn og solskin, frost og tøjvej udsætter vore huse, og da navnlig udvendige konstruktioner og facadedekorationer, for en hård belastning, der meget let fører til omfattende forvittringer og beskadigelser.

Selv om der ved husenes opførelse og de særlig udsatte konstruktioners udførelse tages fornødent hensyn, er det, ikke mindst eftersom tiden går, nødvendigt at holde bygningerne under observation og periodevis at foretage mere indgående undersøgelser og eventuelle istandsættelser. For tiden er det i særlig grad bygninger, opført for et halvt hundrede år tilbage, som fremviser skader, der ofte har en alvorlig karakter. Disse huse er opført i en periode — den såkaldte stukperiode, hvor der i stort omfang anvendtes dekorative facadeprydelser og forsiringer. Dertil kommer, at man samtidig ved anvendelsen af dengang nyfremkomne materialer og konstruktioner ikke var i besiddelse af de erfaringer, som senere er indhøstet, og at konstruktionerne derfor ofte viser sig at være udført på en uheldig måde, og følgerne heraf viser sig nu i form af skader, som nødvendiggør omfattende istandsættelser. Men også ved huse af noget nyere dato er der i den senere tid begyndt at vise sig alvorlige skader, der dog navnlig drejer sig om altaner og karnapper, ved hvis udførelse der ikke har været taget de fornødne hensyn til vejrligets påvirkning, og som ikke i tide har været under fornøden kontrol og derfor ikke underkastet fornøden vedligeholdelse.

En meget hyppig årsag til beskadigelser af denne art skyldes indtrængning af regnvand, hvorved blandt andet fremkaldes rusttæninger i indbyggede jernkonstruktioner eller jernindlæg og sprængninger

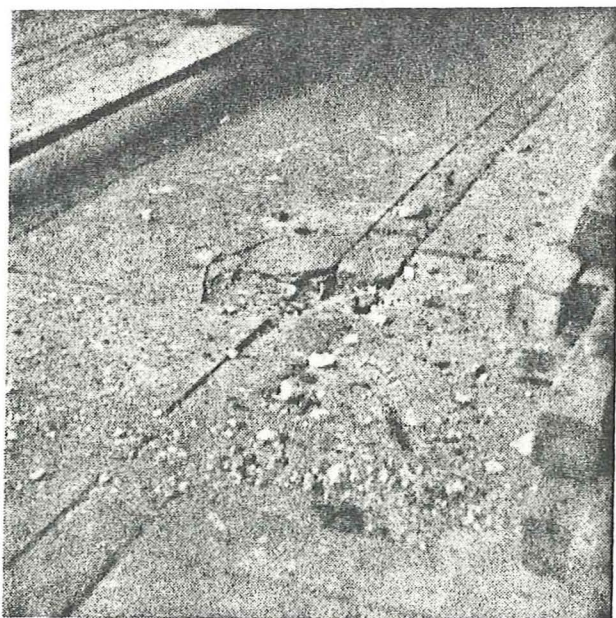

Fig. 1.

Billedet viser mærkerne i fortovet efter den nedstyrtede bygningsdel. Den tunge konsol under 1. sals altanplade har med stor kraft knust fortovsbelægningen.

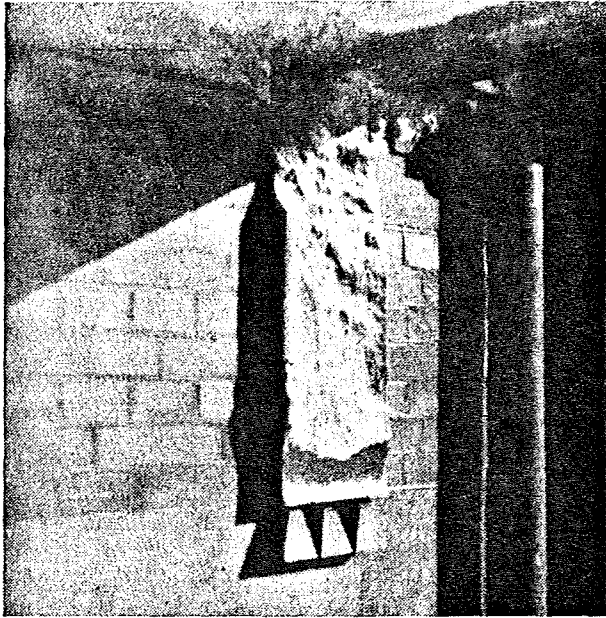

Fig. 2.

Resterne af den nedstyrtede konsol under altanpladen.

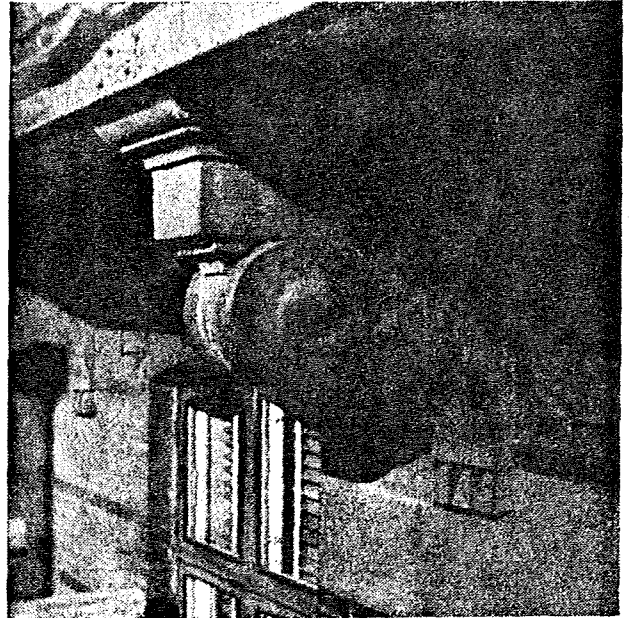

Fig. 3.

Billedet viser størrelsen og udformningen af en tilsvarende konsol under altanen.

Fig. 4.

Billedet viser de blottede kransjern på en karnap. De foranliggende bånd er ødelagt og bortsprængt ved rustdannelsen.

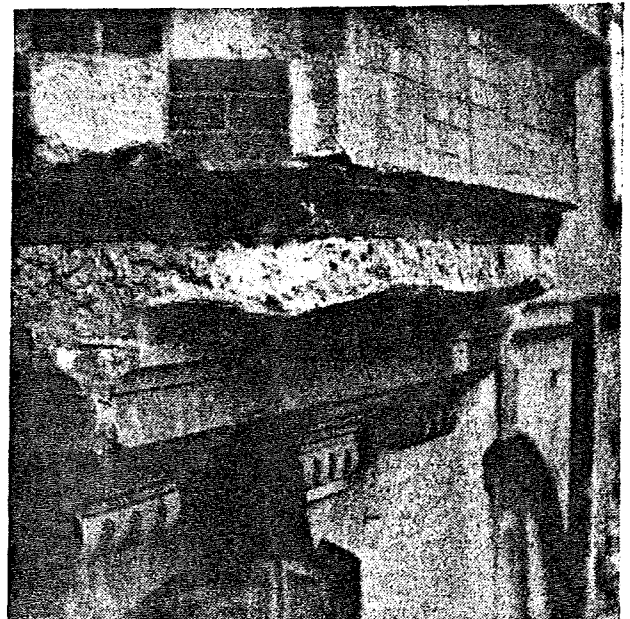

Fig. 5.

Nærbillede af karnappen med de ødelagte, støbte bånd og kransjernets beliggenhed i konstruktionen.

af sten, beton og murværk som følge af frost. Ofte lægges der fra husejernes side alt for ringe vægt på selv mindre revnedannelser, utæt fugning m. v., og dog kan disse undertiden tilsyneladende ret uskyl- dige skader, såfremt de lades upåagtede, medføre

overordentlig store udgifter til istandsættelse, rent bortset fra den betydelige fare for nedstyrtninger, som opstår, og som altid rummer risiko for ulykker på liv og ejendom. Ikke så få fritstående skorstene er i den senere tid styrtet ned i stormvejr på grund

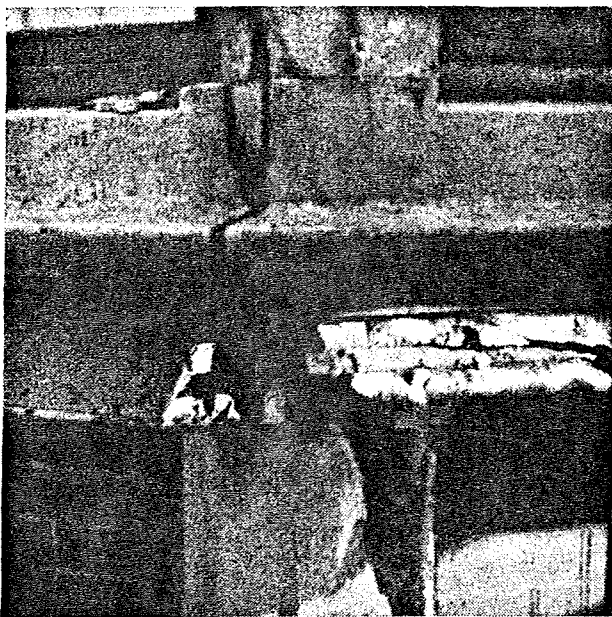

Fig. 6.

Revnedannelse i karnappens betonstøbte bånd og søjler.

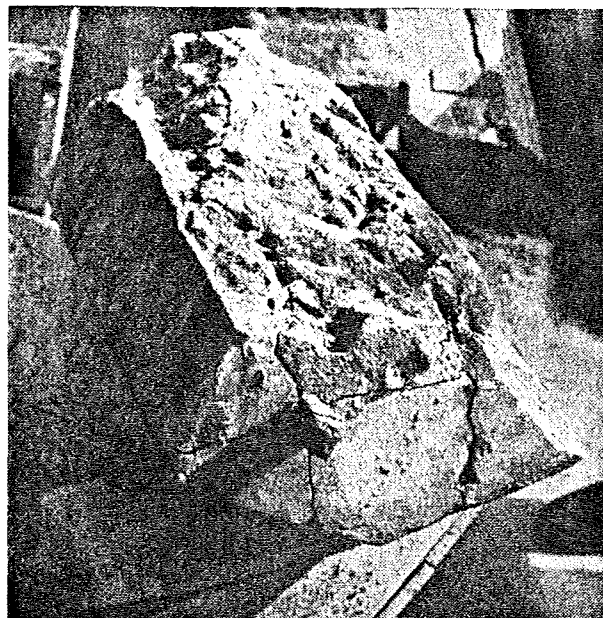

Fig. 7.

En betonstøbt søjle sprængt af jernindlægget.

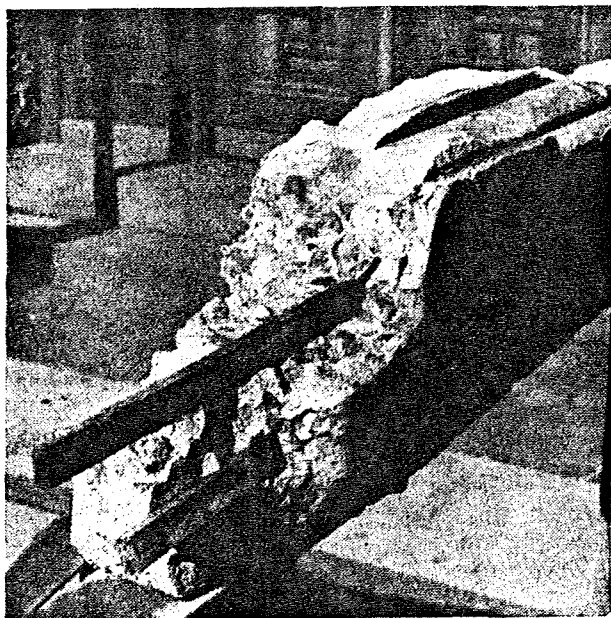

Fig. 8.

Billedet viser et af de betonstøbte bånd. Den indlagte jernarmering består af gamle jernrør og -stænger, hvis rustdannelse yderligere er fremmet på grund af den utætte beton.

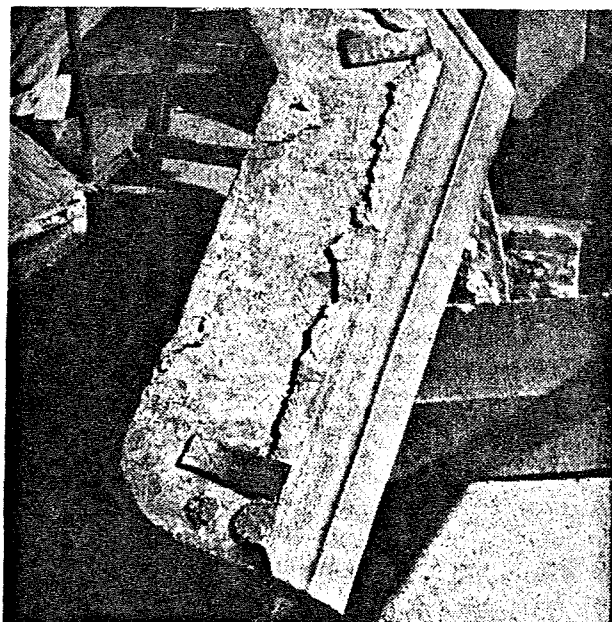

Fig. 9.

En del af et betonstøbt bånd. Trækilerne fra konstruktionens opstilling er ikke fjernet, hvilket har givet yderligere mulighed for vandindtrængen i fugerne.

af manglende tilsyn og vedligeholdelse, ligesom adskillige tilfælde af nedstyrning af større eller mindre dele af gesimser har fundet sted.

Et ubehageligt kapitel for sig er altanerne. Netop for tiden opdages der mange alvorlige skader ved

altaner, og det har vist sig, at istandsættelsen af disse ofte i utrolig grad ødelagte altaner medfører meget store udgifter for husets ejer. Billederne (fig. 2 og 3) viser en ødelagt konsol, udført af beton med ringe jernindlæg. Nedtrængning af fugtighed gen-

nem flere år fra det overliggende altangulv har forårsaget en sprængning med efterfølgende nedstyrtning på fortovet (fig. 1), heldigvis på et tidspunkt af døgnet, hvor kun få mennesker passerede stedet. På de øvrige billeder (fig. 4, 5 og 6) ses en karnap, hvor kransjernene grundet på regnvands indtrængen gennem utætte fuger, var ødelagt af rust og derved forårsagede store ødelæggelser. Yderligere var flere af karnappens betonstøbte piller mellem vinduerne, brystninger m. v. af samme årsag sprængt eller i den grad medtagne, at det var nødvendigt at nedtage karnappen i sin helhed og genopføre den med forsvarlige konstruktioner. Billederne af de enkelte konstruktionsdele (fig. 7, 8 og 9) fra de nedtagne karnapper viser, at ikke alene de betonstøbte søjler og bånd er udført på utilfredsstillende måde, idet der er benyttet gamle jernrør og lignende, men også at arbejdet er dårligt udført, idet bl. a. trælistes fra båndenes oplægning er blevet siddende og har givet yderligere mulighed for vandindtrængen.

Vi har tidligere bragt eksempler på ødelagte altankonstruktioner, rusttærede dragere, ødelagte skorstene o. s. v., o. s. v., og disse eksempler taler deres tydelige sprog om nødvendigheden af et regelmæssigt tilsyn med bygningernes facader, tagværker og andre udvendige konstruktioner. Dette tilsyn bør altid foretages af en bygningskyndig, eventuelt fra stilladser, idet det ofte viser sig meget vanskeligt fra gaden at konstatere beskadigelser og navnlig disses omfang og mere eller mindre farlige karakter. Et grundigt tilsyn og en omhyggelig vedligeholdelse vil i høj grad begrænse de farer, som truer, når bygningsdele styrter ned, og medvirke til, at lovens bestemmelser om, at vore huse skal holdes i forsvarlig og sømmelig stand, sker fyldest. Og dertil kommer så, at det nok skal vise sig, at omhu og påpasselighed i disse forhold i længden vil være langt det billigste.

Anmeldelsespligt for særlige konstruktioner.

Administrationsvedtægtens § 7, stk. 4,
— § 9, stk. 2,
— § 23.

DK 351.785

Opmærksomheden henledes på administrationsvedtægtens § 23, ifølge hvilken der, forinden udførelse af de i samme vedtægt § 9, stk. 2, omhandlede konstruktioner påbegyndes, skal ske særlig anmeldelse til vedkommende bygningsinspektør. Endvidere henledes opmærksomheden på, at pligten til anmeldelse af, hvem der forestår arbejdets udførelse, og

så gælder for ovenomhandlede konstruktioner, hvis udførelse ofte vil blive forestået af en anden end den, der i øvrigt forestår byggearbejdets udførelse. Vedkommendes navn m. v. må i så tilfælde anmeldes, og det må eventuelt af den pågældende dokumenteres, at han er i besiddelse af fornøden sagskundskab (jfr. administrationsvedtægtens § 7, stk. 4).

Kedelattester.

DK 351.785

Fabrikinspektørforeningen meddeler, at de siden året 1923 gældende takster for udstedelse af kedelattester fra 1. januar 1949 er blevet ændret således som anført nedenfor:

Når anlægget består af 1 kedel, er gebyret 20 kr., 2 kedler 35 kr., 3 kedler 50 kr., og for hver efterfølgende kedel, anlægget består af, er gebyret 10 kr.

For rækkehuse, samlet villabebyggelse o. l. beregnes gebyret efter den anførte skala, dog kun for så vidt besigtelserne kan ske i umiddelbar rækkefølge.

For kontrolbesigtelser, som nødvendiggøres af, at anlægget ved den rekvirerede besigtelse ikke var i forskriftsmæssig orden, er gebyret for hele anlægget 10 kr. Ved udskiftning af enkelte kedler eller supplerings med nye kedler beregnes kun gebyr for de nye kedler.

Gadenavngivning i København.

DK 351.811

Bystyret har ansvaret.

At gadenavngivningen er en kommunal opgave, forekommer nu de fleste at være en selvfølge. Ikke desto mindre er det først i nyere og nyeste tid, at de fornødne beføjelser i så henseende er blevet tillagt bystyret. Først ved gadeloven af 14. december 1857 fik kommunalbestyrelsen ret til at tage sig af spørgsmål af denne art. Og det var kun en ret begrænset ret. Ved § 9 i nævnte lov overlodes det til kommunalbestyrelsen at navngive de offentlige gader samt forandre disse gaders navne, medens kommunalbestyrelsen i andre tilfælde kun »paa vedkommende Privates Andragende« kunne træffe bestemmelse om navnene.

Hidtil havde navngivningen i det væsentlige været overladt til det private initiativ. For så vidt angår de offentlige gader, hvis navne havde været optaget i matriklen og panteregistrene, kunne forandringer af navnene før lovens ikrafttræden kun ske ved kongelig resolution.

Loven af 1857 var et stort fremskridt, men langt fra tilstrækkelig til at sikre byens interesser. Ejerne af de private gader gjorde nemlig kun i ringe om-